

บทที่ 2

สมัยก่อนการเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย

เมื่อพระบาทสมเด็จพระปุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวสวรรคต พระบาทสมเด็จพระมังคลาภิเษก
เจ้าอยู่หัว จึงเสด็จขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์รัชกาลที่ 6 แห่งราชวงศ์จักรี ตั้งแต่ พ.ศ. 2453 ถึง
2468 รัชกาลที่ 6 ทรงเป็นกษัตริย์พระองค์แรกของไทยที่ได้รับการศึกษาในต่างประเทศ ก่อ
อังกฤษถึง 9 ปี และได้ทดลองความเริญก้าวหน้าทางวิทยาการของประเทศต่าง ๆ ทั้งใน
ยุโรป อเมริกา และเยอเรีย แล้วทรงนำมาพัฒนาประเทศไทยเพื่อให้ทัดเทียมกับนานาประเทศที่
เริญแล้วเหล่านั้น พระราชกรณียกิจที่สำคัญซึ่งมีผลใช้มาจนถึงปัจจุบันนี้ เช่น โปรดเกล้าฯ ให้
ตราพระราชบัญญัติขานนามสกุลขึ้นในปี พ.ศ. 2456 และได้พระราชทานนามสกุลแก่บุคคล
ต่าง ๆ ทั้งพระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการ ขุนนางและสามัญชน มีจำนวนถึง 6,432 นามสกุล
(กรมวิชาการ 2527: 218) โปรดให้ประดิษฐ์ชาติเป็นธง 3 ตี และพระราชทานนามว่า "ธงไตร
รงค์" เมื่อเกิดสังคมโลกครั้งที่ 1 ระหว่าง พ.ศ. 2457-2461 ที่ได้ทรงตัดสินพระราชหฤทัยส่ง
ทหารไทยเข้าร่วมรบกับฝ่ายสัมพันธมิตร พ.ศ. 2460 ซึ่งต่อมาเป็นฝ่ายชนะสังคม ใน พ.ศ.
2464 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา เพื่อให้การศึกษาแก่ประชาชนทั่วไป
นอกจากนี้ยังทรงตั้งอุปัลงกรณ์มหาวิทยาลัย คลังออมสิน กองเสือป่า เป็นต้น สำหรับด้านการ
ประชาสัมพันธ์ พระองค์ทรงมีพระปริชาสามารถในการเขียนทั้งร้อยแก้วที่เป็นบทกวี บท
ละคร สารคดี ฯลฯ และร้อยกรองประเภทโคลง ฉันท์ กาย กลอน บทพระราชนิพนธ์ทรงใช้
ทั้งพระนามจริงและพระนามแฝง เช่น วชิราฐ อัศวพาหุ ศรีอยุธยา พันแผลน นายแก้วนาขวัญ
สุครีพ พระบรรค์เพชร ฯลฯ เนื้อหาของบทพระราชนิพนธ์แสดงถึงพระราชประสงค์ที่จะให้ผู้
อ่านได้รับทั้งสาระความรู้ ความบันเทิงใจ และทัศนคติต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านความรัก
ชาติ พระราชนิพนธ์จึงมีภาษาหลายภาษาและทรงได้รับ庚ดพระเกียรติเป็น “สมเด็จพระ
มหาธีราชเจ้า”

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จเข้าครองราชย์เป็นกษัตริย์รัชกาลที่ 7 แห่งราชวงศ์จักรี หลังจากที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พระบรมเนื้อรูปราชสันต์มีวันที่ 26 พฤษภาคม 2468 ในช่วงนี้เป็นระยะที่บ้านเมืองกำลังประสบปัญหาทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก พระองค์ทรงห่วงใยรายภูมิภาค จึงได้เสด็จเยี่ยมเยียนประชาชน และทรงตรวจตราข้าราชการตามหัวเมืองให้ทำประโยชน์แก่ราษฎร ไม่ใช้อำนาจข่มเหงรังแกผู้สูงศรี การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำของประเทศไทยนั้น ทรงปฏิบัติพระองค์ให้เป็นตัวอย่างในการประยุคด้วยการโปรดให้ลดรายได้ส่วนพระองค์ที่รัฐบาลจัดราย ตลอดจนดักทอนรายจ่ายของประเทศหลายด้าน แต่ถ้าการใช้จ่ายเป็นไปเพื่อการพัฒนาประเทศแล้ว พระองค์จะทรงส่งเสริม เช่น ให้มีการใช้จ่ายเพื่อการสร้างทาง การท่อน้ำ และทรงสนับสนุนการสหกรณ์เพื่อฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ด้านการศึกษาที่โปรดให้ขยายการศึกษาภาคบังคับไปทั่วราชอาณาจักร เพื่อให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง อันจะเป็นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์นักประชาธิปไตย และมีพระราชดำริที่จะพระราชทานรัฐธรรมนูญให้แก่ปวงชนชาวไทย แต่ “คดีรายภูมิ” ได้ปฏิวัติเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณ์แบบสิทธิราชมาเป็นระบบประชาธิปไตย ในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 พระองค์ก็ทรงยอมรับฐานะกษัตริย์ภายใต้รัฐธรรมนูญ

การจัดการศึกษาในสมัยรัชกาลที่ 6-7 มีการดำเนินงานที่แตกต่างไปจากสมัยรัชกาลที่ 5 ทั้งนี้เพราะสภาพการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องปรับปรุงการจัดการศึกษาให้เหมาะสมขึ้นในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะด้านต่อไปนี้

นโยบายการศึกษา

นโยบายการศึกษาในระยะ พ.ศ. 2453 ถึง 2475 เป็นการดำเนินการที่ต่อเนื่องมาจากนโยบายในสมัยรัชกาลที่ 5 ซึ่งพอจะกล่าวสรุปได้เป็น 4 ประการ (ดูด้วย มนัสศิลป์ 2526: 56-63) ดังนี้

(1) เน้นความสำคัญของการศึกษาวิชาชีพ จุดประสงค์สำคัญของการศึกษาในรัชกาลที่ 5 คือ การผลิตบุคคลเข้ารับราชการ พอดีกับรัชกาลที่ 6 กล้ายเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข เพราะคนนิยมการเป็น “เสมอين” มากแล้วเรียนหนังสือเพียงครึ่ง ๆ กลาง ๆ ก็ลาออกจากราชการ หรือไม่ก็นิยมกลับไปประกอบอาชีพตามบรรพบุรุษ นโยบายการส่งเสริมการศึกษาวิชาชีพเด่นชัดขึ้น เมื่อมีการจัดตั้งโรงเรียนสอนวิชาชีพ เช่น โรงเรียนแพะช่าง โรงเรียนพาณิชยการ ฯลฯ

(2) ต้องการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น ตั้งแต่รัชกาลที่ 5 จนถึงต้นรัชกาลที่ 6 การศึกษาเริ่มค่อนข้างช้า และมีจำนวนนักเรียนเพิ่มขึ้นน้อยมาก เด็กในวัยเล่าเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีโอกาสเล่าเรียนจึงจำเป็นต้องขยายการศึกษาให้กว้างขวางออกไปเพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสเล่าเรียน การะหนักในความสำคัญนี้ทำให้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประณมศึกษา พ.ศ. 2464 เพื่อให้เด็กในวัยเล่าเรียนต้องเข้าเรียนจนจบชั้นประถมปีที่ 4

(3) เพื่อประโยชน์ในการปักธง ช่วงนี้เป็นช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองทั้งภายในและต่างประเทศ ทางภาครัฐนั้นคนไทยอิสลามนี้พื้นฐานทางวัฒนธรรมและศาสนาที่แตกต่างไปจากคนภาคอื่นส่วนภาคอีสานซึ่งมีพรมแดนติดต่อกันอาณาจักรของฝรั่งเศส ก็กล่าวให้เกิดปัญหา เมื่อคนด้อยการศึกษา ในขณะเดียวกันประเทศไทยก็มีการเปลี่ยนแปลงการปักธงเป็นแบบสาธารณรัฐ ทำให้มีปัญหาด้านการสอนของครูโรงเรียนจีนในเมืองไทยเครื่องมือสำคัญในการแก้ไขปัญหาการปักธงก็คือ การให้การศึกษาแก่เยาวชนตามวิถีทางที่รัฐบาลต้องการ

(4) เพื่อปลูกฝังความเป็นสุภาพบุรุษ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานแนวพระราชดำริว่า ทรงต้องการยุวชนที่ยืนขึ้นแข็ง สะอาดทั้งร่างกายและจิตใจ เป็นสุภาพบุรุษ ซึ่งสัตย์ สุจริต มีอุปนิสัยใจดี และเป็นผลเมืองดี ซึ่งความเป็นสุภาพบุรุษนี้ถือเป็นนโยบายสำคัญในการจัดการศึกษา

พระราชบัญญัติประณมศึกษา พุทธศักราช 2464

พระราชบัญญัติประณมศึกษา ได้ประกาศใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2464 เพื่อบังคับให้เด็กเข้าเรียนในโรงเรียน อันเป็นวิธีการขยายการศึกษาไปทั่วประเทศ โดยให้ห้องที่มีความพร้อมจัดตั้งโรงเรียนซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ โรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนประชาบาล และโรงเรียนราษฎร์ เพื่อให้การศึกษาแก่เด็กอย่างทั่วถึง

จากพระราชบัญญัตินี้ เด็กชายหญิงทุกคนที่มีอายุระหว่าง 7-15 ปี ต้องเรียนในโรงเรียนประณมศึกษาจนกว่าจะอ่านออกเขียนได้ ทั้งนี้บางห้องที่อาจมีเกณฑ์อายุขั้นต้น 8 ปี 9 ปี หรือ 10 ปีก็ได้ โดยมีกระทรวงศึกษาธิการเห็นชอบ เด็กนักศึกษา อาจได้รับการยกเว้น เช่น เด็กที่

มีความบกพร่องทางร่างกายและจิตใจ เป็นโรคติดต่อเรื้อรัง อยู่ห่างไกลจากโรงเรียนประมาณ
ศึกษาที่สอนให้เปล่าเกินกว่า 3,200 เมตร มีอุปสรรคในการเดินทางไปโรงเรียน เป็นต้น

วิชาตามหลักสูตรนักยมศึกษา

หลักสูตรนักยมศึกษา ตามโครงการศึกษา พ.ศ. 2456 แบ่งเป็นชั้นมัธยมสามัญ 6 ปี
ซึ่งผู้เรียนจะจะแยกไปเรียนต่อวิสามัญศึกษาชั้นต่ำได้ ส่วนผู้เรียนนักยมต่ออีก 2 ปี จนจบมัธยม
สามัญปีที่ 8 จะเรียนต่อมหาวิทยาลัยหรือต่อวิสามัญศึกษาชั้นสูงก็ได้ แต่ในแผนการศึกษา พ.ศ.
2458 และโครงการศึกษา พ.ศ. 2464 แบ่งมัธยมศึกษาออกเป็น 2 ประเภท คือ มัธยมศึกษา¹
สามัญ และมัธยมศึกษาวิสามัญ มัธยมศึกษาสามัญมี 2 ตอน ได้แก่ มัธยมตอนต้น 3 ปี และมัธยม
ตอนปลาย 2 ปี ส่วนมัธยมศึกษาวิสามัญแบ่งออกเป็น มัธยมวิสามัญชั้นต่ำ ชั้นกลางและชั้นสูง

วิชาที่เรียนในระดับมัธยมตอนต้น ได้แก่ จรรยา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คำนวณวิธี
ภูมิศาสตร์และพงศาวดาร วิทยา วัฒนธรรม และลูกเสือ สำหรับมัธยมตอนกลางเรียนภาษา
ฝรั่งเศสหรือเยอรมันอีกภาษาหนึ่ง ส่วนมัธยมตอนปลายเรียนวิทยา และพงศาวดารเกี่ยวกับ
ประวัติศาสตร์ต่างประเทศเพิ่มขึ้น

พ.ศ. 2471 ได้มีการประกาศเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักสูตรชั้นมัธยมตอนปลาย โดยแบ่ง
ออกเป็น 3 แผนก คือ แผนกกลาง แผนกภาษา และแผนกวิทยาศาสตร์ ทั้ง 3 แผนกเรียนวิชา
จรรยาและพลศึกษาเท่ากัน แผนกภาษาเรียนต่างประเทศ 2 ภาษา ส่วนอีก 2 แผนกเรียนภาษา
ต่างประเทศภาษาเดียว แผนกกลางเรียนภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เท่ากับแผนก
ภาษา แต่เรียนคำนวณมากกว่า แผนกวิทยาศาสตร์เรียนคำนวณมากที่สุด เรียนภาษาไทยน้อยลง
แล้วไม่เรียนภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์

หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหนังสือที่ใช้ในโรงเรียน

พ.ศ. 2454 ได้มีการตั้งกรรมราชบัณฑิตขึ้นมา แต่ไม่ได้ระบุกอง และแผนก น่าจะแบ่ง
เป็น 3 แผนก คือ แผนกแบบเรียน หรือตำรา แผนกบรรณาการ หรือหอสมุด และแผนกพิพิธ
ภัณฑ์ มีหน้าที่ดังนี้

(1) การสร้าง ได้แก่ แต่งตัวร่วมกันในที่ต้องการ ตรวจค่าที่มีผู้แต่งขึ้นว่าควรใช้เป็นตำราได้หรือไม่ จัดพิมพ์ตำราให้แพร่หลายและจัดจำหน่ายให้หาซื้อได้สะดวก

(2) การรวบรวมสรรพหนังสือเก่าใหม่ให้มีตัวอย่างอยู่ทุกชนิด ทุกเรื่อง เรียกว่า บรรณาการ หรือ หอสมุด หรือห้องสมุด เป็นที่รวบรวมหนังสือในกระทรวง ออกแบบแผนจัดระเบียบให้บรรณาการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องในกระทรวง และทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับบรรณาการอื่น ๆ

(3) การรวบรวมสรรพพัสดุ ที่เป็นตัวอย่างให้ความรู้ในการศึกษาทั่วไป เรียกว่า พิพิธภัณฑสถาน ทั้งสำหรับประเทศ กระทรวง และโรงเรียนทั่วไป มีหน้าที่ออกแบบ จัดรักษาให้ถูกต้องตามวิธี

สำหรับการกำหนดหนังสือที่ใช้ในโรงเรียนนั้น กรมราชบัณฑิตมีเกณฑ์ไว้เมื่อ พ.ศ. 2455 ดังนี้

(1) แบบเรียนที่กรมราชบัณฑิต กระทรวงธรรมการจัดพิมพ์ขึ้น มีตราแผ่นดินพิมพ์ติดไว้ที่หน้าปกเป็นสำคัญ

(2) แบบเรียนที่มีผู้เขียนส่งมาให้ตรวจคุณภาพเพื่ออนุญาตให้ใช้ในโรงเรียนและกระทรวงธรรมการ หนังสือจำพวกนี้เมื่อกระทรวงธรรมการตรวจเห็นชอบแล้ว เสนอบดีจะออกใบอนุญาตให้สำนักพิมพ์กำกับไว้กันเล่นด้วย

(3) หนังสือนอกเหนือจากที่กล่าวทั้งสองประเภทในความข้อ 1, 2 ถ้าโรงเรียนใดเห็นว่าถูกต้องดี จะใช้แบบเรียนได้ ก็ให้ขออนุญาตจากกระทรวงธรรมการ เมื่อได้รับอนุญาตก็ให้ใช้เป็นแบบเรียนในโรงเรียนนั้นได้ (ราชบุตรโภทก เรื่องเดียวกัน: 195)

พ.ศ. 2459 กรมราชบัณฑิต แบ่งออกเป็น 5 แผนก คือ แผนกแบบเรียน แผนกการพิมพ์ แผนกรวนป่าทานุกรรม แผนกการจำหน่ายแบบเรียน และแผนกห้องสมุด นอกจากนี้ยังทำหน้าที่เกี่ยวกับพงศาวดารและพระราชนิพิธ์ด้วย

พ.ศ. 2462 กระทรวงธรรมการ เปลี่ยนชื่อเป็น กระทรวงศึกษาธิการ และใน พ.ศ. 2463 ได้มีประกาศเปลี่ยนชื่อ “กรมราชบัณฑิต” เป็น “กรมตำรา” เพื่อให้ชื่อตรงกับหน้าที่ คือ การตรวจและแต่งแบบเรียน การจัดตั้งห้องสมุดสำหรับประชาชนและการจัดจำหน่ายแบบเรียน ให้แพร่หลาย

เมื่อมีการใช้พระราชบัญญัติประมวลศึกษา พ.ศ. 2464 ทำให้มีนักเรียนมากขึ้น ความต้องการแบบเรียนก็มากขึ้นด้วย กระทรวงศึกษาธิการจำเป็นต้องคุ้มครองการพิมพ์ การจำหน่ายแบบเรียน รวมทั้งการตั้งพิมพ์ราคางานแบบเรียน เพื่อป้องกันการค้ากำไรเกินควร และวางแผนไว้ใจความสรุปได้ว่า

(1) ผู้แต่งแบบเรียนสำหรับใช้ในโรงเรียนรัฐบาล ต้องส่งให้กรมตำรา กระทรวงศึกษาธิการตรวจก่อน

(2) เมื่อกรมตำราตรวจและอนุญาตให้พิมพ์จำหน่ายได้ กระทรวงจะออกใบอนุญาตให้เจ้าของหนังสือต้องเสียค่าตรวจร้อยละ ๕ ของราคาหนังสือนั้น (เฉพาะในจำนวน 1,000 เล่มแรก) ในอนุญาตนี้ออกให้เฉพาะครัวพิมพ์คราวหนึ่ง ๆ เท่านั้น

(3) กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดแบบเรียนบังคับให้ใช้ในโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ

(4) กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดราคางานแบบเรียนที่ให้ใช้ในโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ (2507: 269-70)

พ.ศ. 2469 กระทรวงศึกษาธิการ เปลี่ยนกลับไปใช้ชื่อเดิมเป็นกระทรวงธรรมการ (และเป็นกระทรวงศึกษาธิการอีกใน พ.ศ. 2484) ช่วงนี้กรมตำราเขียนอยู่กับกรมศึกษาธิการ มีแผนกต่าง ๆ ๖ แผนก ดังนี้ แผนกปักหมุด แผนกการตรวจแบบเรียน แผนกพิมพ์แบบเรียน แผนกจัดแบบเรียนให้แพร่หลาย แผนกห้องสมุด และแผนกปริยัติธรรม

แบบเรียนที่ผู้แต่งส่งให้เจ้าหน้าที่กรมตำราตรวจอนุญาต ต้องเสียค่าตรวจและถูกกำหนดราคายังบังคับให้โรงเรียนใช้หนังสือตายตัวด้วย ครั้นมาถึงช่วงนี้ กระทรวงต้องการส่งเสริมการแต่งแบบเรียนให้ดีขึ้น และมีมากกว่าแต่ก่อน จึงยกเลิกค่าธรรมเนียมการตรวจแบบเรียนเพียงแต่ผู้แต่งส่งให้กระทรวงตรวจอนุมัติก็พอ กระทรวงยังได้ยกเลิกการบังคับแบบเรียนทั้งของกรมตำราและเอกชน โรงเรียนจะเลือกใช้เล่นใจก็ขอความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่เป็นปี ๆ ไป เพื่อให้โอกาสครูได้เลือกแบบเรียนสอนตามหลักสูตรกร่าวงของขึ้น

พ.ศ. 2473 ได้มีประกาศตั้ง “กรมวิชาชีวิการ” โดยรวมงานของกรมตำรา และแผนอื่น มีดังนี้ กองกลาง กองสถิติและรายงาน กองสอบไล่ กองแบบเรียน และกองโรงพิมพ์

หนังสือที่ใช้ในโรงเรียน

ในสมัยนี้มีหนังสือสำหรับใช้ในโรงเรียนเพิ่มขึ้นมาก เพราะกระทรวงธรรมการ (ศึกษาธิการ) เปิดโอกาสให้ผู้แต่งมากขึ้น โดยไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมการตรวจหนังสือ และในขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้โรงเรียนเลือกใช้แบบเรียนได้ เพียงแต่ให้ขออนุญาตจากกระทรวงก่อนใช้

ตัวอย่างรายชื่อหนังสือที่ใช้ในโรงเรียนระหว่าง พ.ศ.2454-2475

วิชาภาษาไทย

- แบบหัดอ่าน ก ข ก กา ของ พระยาพดุงวิทยาเสริม (กำจัด พลางกร) พ.ศ. 2462
- แบบหัดอ่านหนังสือไทยสำหรับชั้นประถมศึกษา ของยามาตย์โภ พระวิภาณ์ วิทยาสิทธิ์ (สังข์ พุกกะเวส) พิมพ์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2465
- แบบสอนอ่านชั้นแรก ของพระนิพิฐนิติสาสน์ (เชย สิงหนาทนี) พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2465
- แบบเรียนง่าย ก ข ก กา ของยามาตย์ตรี หลวงสันทัดวิทยาสาสน์ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2465
- แบบเรียนเหมาะ ก ข ก กา ของหลวงสันทัดวิทยาสาสน์ พ.ศ. 2465
- แบบเรียนไว้เล่น 1 ตอนต้น ของนายช้วน ทันนิเทศ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2473
- บทละครพูดเรื่อง ผู้ร้ายแพลง สำหรับชั้นมัธยมปีที่ 2 พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 6 พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2470
- หนังสืออ่านเรื่อง ตอนเจดีย์ พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 6 พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2474

ฯลฯ

นอกจากนี้ยังคงใช้วรรณคดีเรื่องต่าง ๆ เช่น รามเกียรติ อิเหนา สังข์ทอง นิทราคริต นิรศานวนิธ์ สามกีก ราชาริราช ฯลฯ สำหรับให้อ่านเพิ่มเติม

วิชาจرجรยา (หน้าที่พลเมือง ศีลธรรม)

- แบบเรียนจرجรยา : เบญจศิลและเบญจธรรม โดยสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาวชิรญาณวโรรส กรมราชบัลลฑิต ร.ศ.130 (พ.ศ. 2454)
- แบบสอนอ่านจرجรยา : นิทานสุภาษิต กรมคำรา พิมพ์ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2463

- พระพุทธเจ้าตรัสสูอีไร พระราชนิพนธ์รัชกาลที่ 6 พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2468
- พลเมืองดี ตอนต้น ของเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทรราชบดี พ.ศ. 2471
- พลเมืองดี ตอนกลาง ตอนปลาย ของเจ้าพระยาพระเสด็จสุเรนทรราชบดี พ.ศ.

2474

- ระเบียบผู้ดี ของหลวงวิจิตรวาทการ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2473
- แบบสอนอ่านจรรยาภาคต้น เล่ม 3 ของรองอمامาตย์โทขุนนางการอุบัตน์กิจ (ทองคำ บงกชเกิด) พ.ศ. 2472

นอกจากนี้ยังคงใช้แบบเรียนในสมัยที่แล้ว เช่น พุทธจริยา ของพระยาปริยัติธรรม ราดา ธรรมจริยาของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มั่นตรี เป็นต้น

๑๖๗

วิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์

- แบบสอนอ่านเรื่องภูมิศาสตร์เล่ม 1 ของหลวงพินิจพิชการ (พระยาเทพศาสดร์ สถาติ) กรมศึกษาธิการ ร.ศ. 131 (พ.ศ. 2455)
- ภูมิศาสตร์สากลอ่าย่างย่อ เล่ม 1 โดยนายเอ็น ชัตตัน อาจารย์ใหญ่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย รองอمامาตย์เอก หลวงปิยวิทยาการ (เปี่ย แย้มพลอย-ผู้แปล) พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2468

2468

- ภูมิศาสตร์ประเทคโนโลยีจีนของฝรั่งเศส ของขุนประสงค์จารยา พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2471
- หนังสืออ่านภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ของนายชัย เรื่องศิลป์ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2475

- หนังสืออ่านภูมิศาสตร์เบื้องต้นว่าด้วยประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ในทวีปอาเซียนอย่างสังเขป โดยนายโสภา ปานบุตร พิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2475
- หนังสืออ่าน เรื่องธรรมนูญการปกครองแผ่นดินสยาม พระยาพณิชยศาสตร์ วิชาน และพระปาราอักษรพวรรณ พ.ศ. 2475

๑๖๘

วิชาภาษาอังกฤษ

- มูลบทอังกฤษเล่ม 1 ของ พระยาบรมนาทบารุง พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2459

- หนังสือหัดภาษาอังกฤษเล่ม 1 ของพระยาวิทยพิศาล พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2462
- แบบสอนอ่านภาษาอังกฤษอย่างวิธีลัด ของพระปรมินทรวิชาพูล พิมพ์ครั้งที่ 1

พ.ศ. 2473

- A Complete Course ของ Herbert S. O'Neill พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ 2472
- แต่งไว้การณ์และแต่งอังกฤษเล่ม 1-3 ของพระปะระหัตสุนทรสาร พิมพ์ครั้งที่ 1

พ.ศ. 2474

๔๗๑

วิชาคำนวณ

- แบบเรียนสำหรับชั้นมูล ของนายดับบลิว. ยอนสัน พิมพ์ ร.ศ. 131 (พ.ศ. 2455)
- เล่มนี้ยมปีที่ 1 ของพระยาวิทิตครุณภูต พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2458
- บัญชีและใบเสร็จสำหรับชั้นมัธยมปีที่ 1-3 ของนายถัด พรหมนามพ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2471
- ข้อมูลวิภาคต้นข่องพระยาบริชานุสาส์น พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2468

๔๗๒

วิชาวิทยาศาสตร์

- วิทยาศาสตร์เบ็ดเตล็ดเล่ม 1 ของขุนชิตพิทยกรรม พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2461
- หนังสืออ่านความรู้รอบตัว (วิทยาศาสตร์เบื้องต้น) ของหลวงสันทัดวิทยาสาส์น

พ.ศ. 2464

- แบบสอนวิทยา ประถมปีที่ 1-4 ของพระยาวิทิตครุณภูต กรมตำรา พ.ศ. 2466
- คู่มือวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ สำหรับชั้นมัธยมตอนกลางและตอนปลาย ของขุนจำนงพิทยประสาท

๔๗๓

วิชาสุขศึกษา

- แบบสอนตามอ่านคุชวิทยาเล่ม 1-2-3 สำหรับชั้นประถมศึกษาของ สำนักพิมพ์ หลวงปะระมูลวิชาเพิ่ม (ชุม ชินะเตเมียร์) พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2459
- แบบสอนอ่านเรื่อง การศุขภิบาลสำหรับบุคคลและครอบครัวภาคต้น ภาคสอง และภาคสามของเจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2461

- ศุขวิทยาภาคด้านสำหรับนักชัยและอุดม ของพระยาราชนิกูล พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ.

2457

- หนังสืออ่านเรื่อง อนามัย เล่ม 1 สำหรับชั้นประถมปีที่ 1 ของพระเสรินวิชาภูล (ไฟ หุตะโกวิท) พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ 2474
- ศุขวิทยาและอนามัยของ พระยาคำรงแพทยาคุณ (ชื่น พุทธิแพทย์) พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2466

๑๖๗

วิชาความเขียน การเรือน การฝึกมือ

- แบบฝึกหัดความเขียนชั้นประถมปีที่ 1 ของพระยาวิทย์พิศาล พิมพ์ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2471
- วิชาความเขียนเล่ม 1 ของนายช่วง สเลลานนท์ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2473
- วิธีเขียนและซ่อนแซมเสื่อผ้า ของคุณหญิงศรีธรรมการพิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2473
- การเรือนเบื้องต้นเล่ม 1 ของนายสนิท ศุบสมาน พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2475
- วิชาจักสถานเบื้องต้นของบุนประเสริฐหัตถกิจ พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2463

๑๖๘

วิชาพลศึกษา ลูกเสือ

- แบบเรียนภาษาไทย ของหลวงวิศาสตร์ครุฑกร (อั้น สาริกบุตร) พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2466
- ฝึกหัดกายบริหารของนายสิทธิ์ จารุนาค พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2473
- คู่มือลูกเสือไทย ของบุนชิตพิทยกรรม พิมพ์ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2473

๑๖๙

สรุปได้ว่า สนับสนุนเปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตยมีนโนบาย แตกต่างไปจากสมัยปฏิรูปการศึกษาที่มุ่งผลิตคนเข้ารับราชการมาเน้นการจัดการศึกษาเพื่อให้ ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการประกอบอาชีพ นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการศึกษาให้ กว้างขวางและทั่วถึงด้วยการประกาศใช้พระราชบัญญัติประถมศึกษา พ.ศ. 2464 เพื่อให้เด็กชาย หญิงทั่วประเทศที่มีอายุตั้งแต่ 7 ปี เข้าเรียนอยู่ในโรงเรียนจนถึงอายุครบ 14 ปี โดยไม่ต้องเสีย ค่าเล่าเรียน เป็นการเริ่มต้นการศึกษาภาคบังคับเพื่อเพิ่มจำนวนคนอ่านออกเขียนได้

วิชาที่ต้องเรียนในระดับนั้นมีคุณภาพได้แก่ จرجา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คำนวณ ภูมิศาสตร์ และพงศาวดาร วิทยา วิทยาศาสตร์ และลูกเสือ หน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับหนังสือแบบเรียนวิชาต่าง ๆ คือ กรมราชบัณฑิตตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2455 เปลี่ยนชื่อเป็นกรมตำราใน พ.ศ. 2463 และเปลี่ยนเป็นกรมวิชาชีการ พ.ศ. 2473

การตรวจหนังสือแบบเรียนในช่วงที่มีความจำเป็นต้องใช้แบบเรียนมากขึ้น เมื่อมีพระราชบัญญัติประเพณีคุณภาพ พ.ศ. 2464 จึงมีการเรียกเก็บค่าตรวจตำรา มีการกำหนดตราหนังสือและกำหนดรายชื่อแบบเรียนที่บังคับใช้ในโรงเรียน ต่อมานี้นโยบายส่งเสริมการแต่งหนังสือให้มากขึ้น จึงยกเลิกค่าธรรมเนียมการตรวจ แต่ผู้แต่งต้องส่งหนังสือให้เจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษาธิการตรวจ ส่วนการเปิดโอกาสให้โรงเรียนได้เลือกใช้หนังสือได้มากขึ้น ก็ได้อันญาตโรงเรียนเลือกหนังสือใช้ได้เอง แต่ให้ขอความเห็นชอบของเจ้าหน้าที่เป็นปี ๆ ไปเพ่านั้น สมัยนี้จึงมีแบบเรียนทุกวิชาใช้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบเรียนภาษาไทย มีผู้เรียนเรียงขึ้นอีกหลายเล่ม เพื่อฝึกเรียนภาษาไทยให้เร็วและง่ายขึ้น นอกจากนี้ยังใช้บรรณคดีเรื่องต่าง ๆ เป็นหนังสืออ่านประกอบเพื่อให้นักเรียนอ่านหนังสือได้แตกต่างกันยิ่งขึ้น